

VISITA MADRID

SETMANARI REPUBLICÀ POLÍTIC/SATÍRIC CATALÀ

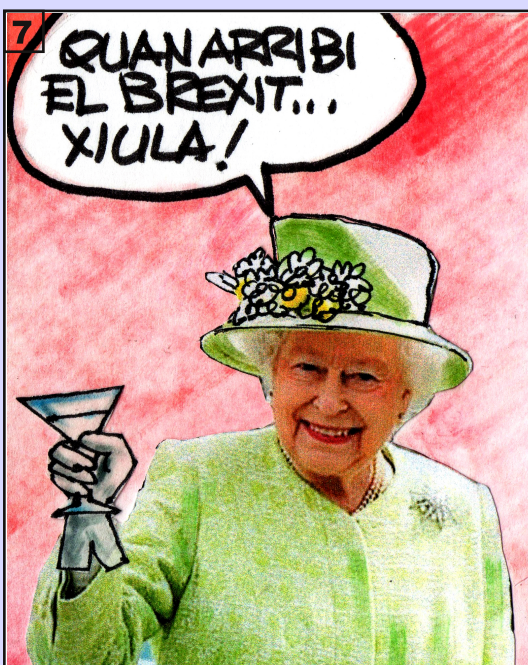
4. Sentència cega de les jutgesses italianes. Els violadors eren cecs.

5. La Junta Electoral considera que els colors són subversius. El verd NO!

6. El major Trapero moments abans d'arrestar al president. Visca!

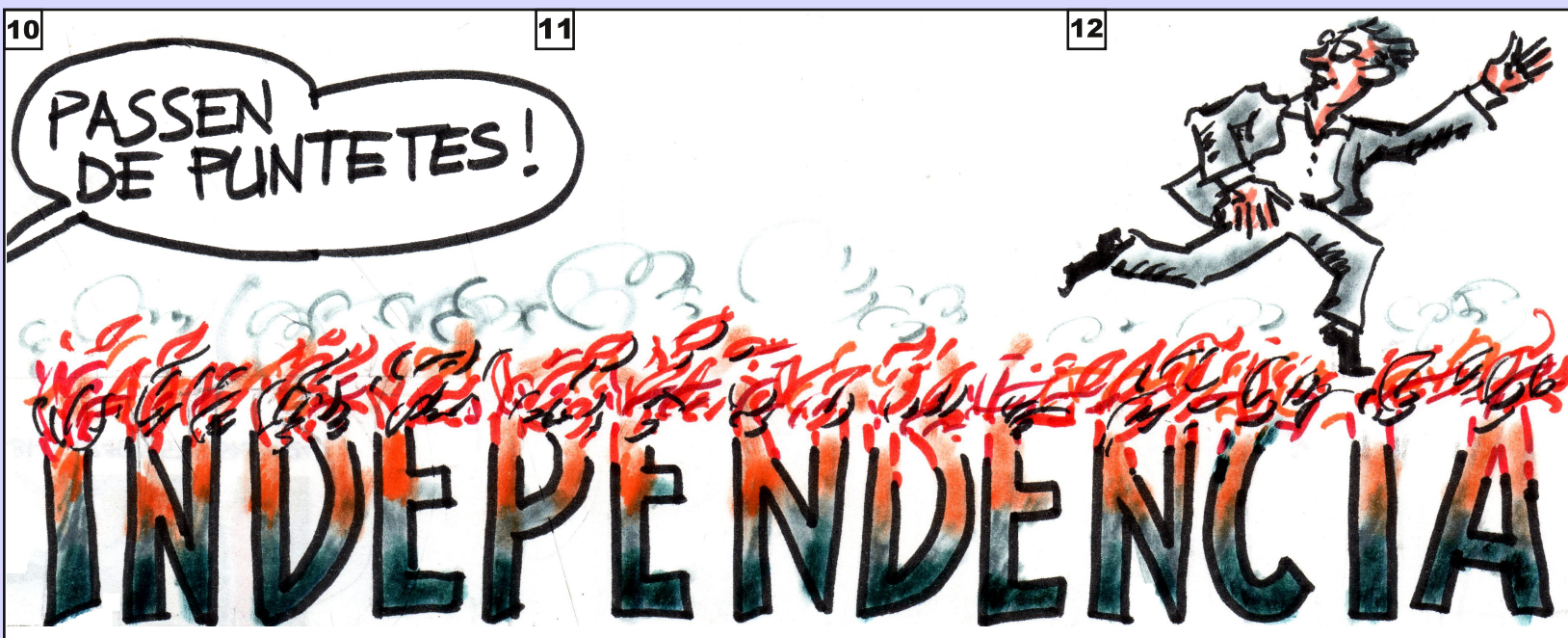
7. La reina d'Anglaterra disposada a abdicar. Bye, bye, Brexit.

9. Amb les execucions aplaçades, les presons són el lloc més segur.

8. Un català masoquista arriba a Madrid per manifestar-se a favor dels presos polítics. Fa una hora que és a la Cibeles i encara no ha rebut cap hòstia.

10. Hi havia una vegada... la voluntat d'un poble...

11. ... que els polítics varen haver d'assumir. El camí era perillós...

12. ... I varen fer com sempre, dir que sí però fer que no.

4. Que tres jutgesses considerin falsa la denuncia d'una dona violada, argumentant que és massa lletja per ser agredida sexualment, demostra que la humanitat ha deixat de ser humana.

5. Un excés de zel deixa sense collita de cereals als agricultors catalans. Segadores estatals han arrasat les terres que oferien un sospitós color groguenc. A partir d'ara, el blat serà verd per decret.

6. Mostra magnífica de professionalitat del cap dels Mossos. Només un perill: els policies que van atonyinar durant l'1 d'octubre també eren professionals. La policia compleix ordres però les ordres, sempre les dona el poder.

7. Algú, a Anglaterra o a Europa o a l'Olimp, sap de què va això del Brexit?

8. I diu el català: «Què hay de lo mío?» I contesta Madrid: «Estamos en ello, no te preocupes». Absolutament confós, ja no sap si s'ha equivocat de data o de ciutat.

9. Dol a la Casa Blanca. Trump pateix un còlic nefrític en saber que uns 700 condemnats a mort veuen ajornada la sentència. El gabinet de crisi busca un lloc des del qual el president pugui fer de franc tirador i compensar així la falta de barbàrie institucional.

10. 11. i 12. L'origen de la rondalla dels polítics passant de puntetes sobre el problemes del poble ve del segle V aC i s'atribueix a Sòcrates. Per entendre'ns, la cosa ve de lluny. Darrerament la política catalana ha donat un nou impuls a aquesta estratègia de tal manera que ja no saps si van o venen. El que sí sabem del cert és que fa més d'una dècada no hi havia ni un polític independentista.

PD: Tot segueix igual i n'estem fins els collons!